

Người Tình Cô Đơn

Nguyễn Duy

1. Với tấm thân gầy lê chân bước đi chiếc áo ăn mảy trên vai tái
2. Đã biết bao lần đi trong gió sương biết mấy dặm trường trông ai xót
3. Mấy nỗi ghen ngào cô đơn xiết bao mãi đến hôm nào tan đi đôn

1. tê. Chúa bước trong đời đến với con người van xin tình
2. thương Chúa vẫn một mình gánh vác thập hình trên con đường
3. đau. Chúa vẫn mong chờ, dầu vẫn hững hờ khi con gặp

1. mền nào ải có biết. Thế nhưng trần gian đóng cửa cài
2. đó chẳng ai chiếu cố, Chúa như người Cha ngóng trông người
3. Chúa chẳng thương chẳng nhớ. Đến nay lòng con thấy như bưng

1. then tránh ỉa mặt Ngài liếc mắt lạng yên. Với tấm thân
2. con đã đi hoang đàng kiếp sống lầm than. Mắt ngóng mây
3. lên xót xa ân hận Chúa hồi tình con. Thánh giá của

1. gầy lang thang đó đây tìm người yêu dấu biết ở nơi nào?
2. trời bay theo gió đưa tìm người yêu dấu Chúa mong con hoài.
3. Ngài cho con vác thay để Cha tha thứ tháng năm hững hờ.

ĐK. Chúa ơi xin thương xót con đã có một lần con đã quên: Tình Ngài đã
đến chịu chết cho con, con đã hững hờ xa lánh ân tình Cha.